

Arrest

nr. 307 851 van 5 juni 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat R. VAN DE SIJPE
Heistraat 189
9100 SINT-NIKLAAS

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 13 december 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 13 november 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 maart 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 april 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat F. GARGILI loco advocaat R. VAN DE SIJPE.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U bent een Georgisch staatsburger van Georgische origine afkomstig uit de stad Telavi. U bent gehuwd met (...) met wie u twee kinderen heeft. Jullie zijn nu geen koppel meer. Sinds 2011 werkte u als bediende voor het petroleumbedrijf S.. Van 10 tot 15 maart 2022 nam u als vrijwilliger deel aan een onderzoek naar huiselijk geweld uitgevoerd door het bedrijf ACT. Onder het mom dat u een gezondheidsenquête uitvoerde diende u vrouwen te ondervragen zonder dat hun man hierbij aanwezig was. U had toen een gesprek met N.(...) M.(...)die u vertelde dat ze fysiek en seksueel misbruikt werd door haar man A.(...). U raadde haar aan naar de politie te gaan en u bood aan dat u zou meegaan. Op 20/03/2022 had u een afspraak met N.(...) om naar de politie te gaan. De dag ervoor stuurde N.(...) u een sms dat ze bang was van haar man en niet kon komen. U was benieuwd waarom ze zo bang was en onderzocht wie haar man was. U ontdekte dat haar man het

hoofd van de politie van Gurjaani was. N.(...) vroeg u of u zonder haar naar de politie kon gaan om een verklaring af te leggen. Op 14/04/2022 ging u naar het kantoor van de patrouillepolitie en legde er een verklaring af. Op 15/04/2022 was u op weg naar uw werk toen u door de politie werd tegengehouden en meegenomen naar het politiekantoor. U werd er twee dagen vastgehouden en bedreigd dat als u uw verklaring niet zou intrekken, men u voor enkele jaren in de gevangenis zou steken. A.(...) was er ook aanwezig en zei dat u uw neus niet in andermans zaken moest steken. U diende een verklaring te schrijven dat uw verklaring van de vorige dag een leugen was en u ze introk. Op 25/04/2022 werd u door uw baas gedwongen om ontslag te nemen bij S.. U denkt dat hij was beïnvloed door het politiekantoor of hogerop. U kwam te weten dat A.(...) verre familie is van de eerste minister Garibashvili. U besloot niet op te geven. Op 21/05/2022 ging u naar een politiekantoor in Tbilisi om een nieuwe verklaring af te leggen. U schreef er ook dat u werd bedreigd. Op 22/05/2022 werd u opnieuw naar het politiekantoor van Telavi meegenomen en een dag vastgehouden. U werd er fysiek aangerand en geslagen op uw hoofd en rug. U diende uw verklaring terug in te trekken en men zei u dat u het land diende te verlaten als u wou leven en uw kinderen geen problemen zouden krijgen. U had een blauw oog, een gebroken neus, een hersenschudding, en bloed in uw urine. Op 25/05/2022 ging u naar het hospitaal voor medische verzorging. Toen u het hospitaal verliet zag u dat er een politiewagen stond die u volgde tot aan uw huis. Op 22/06/2022 besloot u met de hulp van uw man samen met jullie kinderen Georgië te verlaten. Op de luchthaven werd u door de politie naar een aparte kamer gebracht. Men nam uw medische documenten af en op uw gsm werden data en foto's verwijderd. U reisde naar België waar u op 15/09/2022 een verzoek om internationale bescherming indiende. U bent in het bezit van uw internationaal paspoort en deze van uw kinderen, uw identiteitskaart, de geboorteaktes van uw kinderen, en een werkattest van het bedrijf ACT.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Vooreerst moet worden opgemerkt dat u omtrent de problemen die u zou gekend hebben geen enkel objectief bewijsstuk kan voorleggen, terwijl dit o.b.v. uw verklaringen redelijkerwijze kan worden verwacht.

Uit uw verklaringen blijkt immers (CGVS p. 4-5) dat u tweemaal een klacht heeft ingediend bij de politie; een eerste maal in naam van N.(...) bij de politiepatrouille van Telavi, en een tweede maal in naam van N.(...) en in eigen naam bij de politie in Tbilisi. Uit de informatie voorhanden op het CGVS waarvan een kopie aan uw administratief dossier werd toegevoegd, blijkt dat indien een klacht wordt ingediend bij de Georgische politie, één kopie van de klacht bij de politie blijft en de andere voor de persoon is die de klacht indient. Bijgevolg kan worden verwacht dat u van deze klachten een bewijsstuk zou kunnen voorleggen. Gevraagd waarom u geen kopie van de PV's kan voorleggen, stelt u (CGVS p. 8) dat u dit bij de eerste klacht misschien heeft vergeten te vragen en dat ze het ook niet gaven. U antwoordt bevestigend dat u het recht had om een kopie van de klacht aan te vragen. Wat betreft de tweede klacht stelt u (CGVS p. 10) dat u wederom geen kopie ervan heeft aangevraagd. Naar de reden hiertoe stelt u dat u via de protection officer voor het eerst verneemt dat dit mogelijk was, hetgeen niet te rijmen valt met uw eerdere bewering. U stelt verder dat u aan zoveel dingen dacht en het u ook niet werd aangeboden. Deze motivering weet niet te overtuigen. Uit uw verklaringen blijkt (CGVS p. 6 & 12) dat u tijdens uw opleiding als onderzoeker voor het bedrijf ACT een opleiding kreeg waarin o.a. werd uitgelegd wat een onderzoeker diende te doen indien tijdens een bevraging blijkt dat de persoon huiselijk geweld aanhaalde, m.n. advies geven aan het slachtoffer om naar de politie te gaan of naar een organisatie die zich inzet voor de bescherming van vrouwenrechten om het geweld te laten stoppen. Het is weinig aannemelijk dat men tijdens de opleiding er niet zou op gewezen hebben dat de persoon die klacht indiende het recht had om een kopie van het proces-verbaal te bekomen. Meer nog, het is compleet onaannemelijk dat toen u een tweede klacht indiende mede in eigen naam én na hetgeen u had meegemaakt nadat u de eerste klacht had ingediend - m.n. u werd opgepakt door de politie waarna u twee dagen werd vastgehouden en bedreigd in de aanwezigheid van A.(...) dat als u uw verklaring niet zou intrekken men u voor enkele jaren in de gevangenis zou steken - compleet onaannemelijk dat u toen er wederom niet aan gedacht zou hebben een kopie van het proces-verbaal aan te vragen, waar u wettelijk gezien het recht op had.

Uit uw verklaringen blijkt verder (CGVS p. 4-5) dat u op 22/05/2022 door de politie van Telavi fysiek werd aangerand en geslagen op uw hoofd en rug. U had een blauw oog, een gebroken neus, een

herschudding, en bloed in uw urine. Op 25/05/2022 ging u naar het hospitaal voor medische verzorging. U had toen medische documenten en foto's van uw verwondingen maar deze documenten werden u door de politie op de luchthaven afgenomen toen u het land verliet en de foto's op uw gsm werden toen gewist. Daargelaten de geloofwaardigheid van deze bewering, moet worden opgemerkt dat er u tijdens het persoonlijk onderhoud werd gevraagd (CGVS p. 15) om kopies van uw medische documenten bij het hospitaal aan te vragen. U beaamt ook dat er in het hospitaal een medisch dossier moet zijn met informatie over uw verwondingen en de medische hulp die u toen kreeg. U stelt hierop dat de politie misschien deze medische informatie heeft verwijderd of meegenomen, hetgeen een loutere veronderstelling is. Hierop werd u gevraagd om contact op te nemen met het hospitaal om een kopie van uw medische documenten te bekomen of om te laten attesteren dat het hospitaal niet meer in het bezit was van deze documenten. Tot op heden heeft u het CGVS hieromtrent geen enkele informatie bezorgd, hetgeen evenmin de geloofwaardigheid van uw relaas ten goede komt.

U verklaart ook (CGVS p. 4) dat u van N.(...) per sms het bericht kreeg dat ze bang was van haar man en niet mee kon komen met u om op 20/03/2023 klacht in te dienen tegen haar man. N.(...) vroeg u ook of u zonder haar naar de politie kon gaan om een verklaring af te leggen. Gevraagd om deze berichten te tonen (CGVS p. 14-15), stelt u dat u deze twee berichten niet meer bezit en denkt dat u ze zelf heeft gewist van uw telefoon, u dacht dat het niet nodig was ze te bewaren als ook dat u bang was dat men in het politiekantoor uw telefoon zou lezen en zo die berichten zou vinden. Er moet worden opgemerkt dat u van mening was dat het niet nodig was deze berichten te bewaren en u ze zelf heeft gewist, een bijzonder merkwaardige handeling is van een onderzoeker die huiselijk geweld bij vrouwen gaat bevragen én die tijdens de opleiding aangeleerd kreeg dat, indien tijdens een bevraging zou blijken dat er sprake was van een slachtoffer van dergelijk geweld, u diende te adviseren dat het slachtoffer naar de politie zou gaan of naar een organisatie die zich inzet voor de bescherming van vrouwenrechten om het geweld te laten stoppen. Redelijkerwijze kan worden verwacht dat u alle informatie die u aangereikt kreeg door een slachtoffer van huiselijk geweld, zou willen bewaren als mogelijks bewijsstuk. Dat u bang was dat de politie uw telefoon zou controleren en men zo de berichten van N.(...) zou vinden, houdt ook geen steek als motivatie om ze te wissen. U diende immers in naam van N.(...) klacht in bij de politie nadat ze u had verteld dat ze fysiek en seksueel werd misbruikt door haar man. De mogelijkheid dat de politie deze twee berichten van N.(...) op uw telefoon zou lezen, kan dus geen reden vormen voor u om ze te wissen, aangezien u in naam van haar aanklaagde dat ze werd mishandeld door haar man en aldus een sms waarin N.(...) te kennen gaf bang te zijn van haar man, voor de politie geen nieuw element zou uitmaken. Integendeel, u deze berichten van N.(...) kunnen tonen aan de politie om de beweringen van N.(...) te staven.

Wat uw ontslag op uw werk betreft verklaart u (CGVS p. 15) dat uw ontslagbrief thuis bij uw broer in Georgië ligt. Een document dat u aldus gemakkelijk kan bekomen hetgeen u ook heeft nagelaten te doen.

Van al deze voorvallen kan u aldus geen begin van enig bewijs voorleggen. Deze vaststelling ondermijnt dan ook reeds op ernstige wijze de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Voorts dient ook vastgesteld te worden dat u ook onaannemelijke en incoherente verklaringen aflegt m.b.t. essentiële elementen van uw relaas.

Zo blijkt uit uw verklaringen (CGVS p. 8) dat u aanvankelijk aangeeft dat, toen u problemen ondervond met de politie, u enkel uw broer hiervan op de hoogte heeft gebracht en niemand anders. Bij verdere bevraging (CGVS p. 9) of u bv. niet het bedrijf ACT waarvoor u de enquête uitvoerde naar huiselijk geweld, inlichtte op het lokale kantoor in Telavi of op het hoofdkantoor in Tbilisi van hetgeen u had meegemaakt, antwoordt u ontkennend. Uw uitleg - o.a. ze deden enkel research, men kon niet naar hen gaan, u was vrijwilliger, ze konden u niet helpen, mensenrechten zijn er niet beschermd - is een amalgaam van excuses die niet weten te overtuigen. Blijkens uw verklaringen (CGVS p. 5) is ACT een Amerikaans bedrijf. Het is weinig aannemelijk dat een dergelijk internationaal bedrijf niet zou openstaan voor ondersteuning van een lokale onderzoeker die problemen zou ondervinden naar aanleiding van het uitvoeren van een dergelijke enquête in opdracht van hen.

Blijkens uw verklaringen (DVZ Vragenlijst pt. 3.5; CGVS p. 4) was u tijdens de bevraging van N.(...), die u te kennen gaf dat ze fysiek en seksueel misbruikt werd door haar man, niet op de hoogte van het gegeven dat haar man de politiecommissaris van Gurjaani was, en heeft u dit pas ontdekt nadat ze weigerde mee te gaan om klacht in te dienen tegen hem en u nieuwsgierig was waarom ze zo bang was van haar man. Deze bewering is onaannemelijk. Indien een enquête wordt uitgevoerd naar de prevalentie van huiselijk geweld tegen vrouwen in een samenleving, behoort het tot de evidentie van dergelijke bevraging dat ook wordt geïnformeerd naar de identiteit en antecedenten van hun man, die de potentiële dader is van het huiselijk geweld. U verklaart zelf ook (CGVS p. 7 & 14) dat bij het begin van de enquête vragen werden gesteld over de familiesituatie, o.a. over haar werk en kinderen, zodat redelijkerwijze kan verwacht worden dat er ook

vragen werden gesteld over haar man. Zeker toen N.(...) u vertelde dat ze werd mishandeld door haar man, kan logischerwijze verwacht worden dat u zeker zou informeren naar wie haar man is, o.a. welk werk hij uitvoerde om zo te weten welke positie hij in de Georgische samenleving bekleedde en u haar wou bijstaan om bescherming/hulp te bekomen tegen haar man. Door deze vaststelling wordt ook de aannemelijkheid dat de man van N.(...) een politiecommissaris zou zijn, ondermijnd. U haalt dit gegeven, dat haar man politiecommissaris zou zijn, aan om te stellen (CGVS p. 12) dat u geen bescherming kon krijgen, dat indien de man van N.(...) een eenvoudige burger zou zijn dit alles niet zou zijn gebeurd, en de politie dan wel zou optreden en N.(...) zou helpen. Hierdoor wordt ook de geloofwaardigheid waarom u geen verdere bescherming heeft gezocht ondermijnd.

Voorst verklaart u (CGVS p. 11) dat nadat u problemen ondervond met de politie van Telavi, buiten uw klacht bij de politie van Tbilisi, geen verdere stappen heeft ondernomen om bescherming of hulp te bekomen daar de politie de voornaamste autoriteit is om hulp te verkrijgen, dat tweemaal uw rechten werden geschonden, dat u dus veronderstelde dat niemand u kon helpen, en dat u vreesde dat indien u zou praten nog meer problemen ging krijgen. Gevraagd of u zich na uw klacht bij de politie van Tbilisi heeft geïnformeerd wat mogelijk was om hulp te krijgen, antwoordt u ontkennend en stelt u dat de advocaten en rechters werken voor de overheid, voor de politie, dat u geen kans had en alleen maar uw land kon verlaten. Het beeld dat u schets van de beschermingsmogelijkheden in Georgië valt echter helemaal niet te rijmen met de informatie voorhanden op het CGVS.

Uit de COI waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie **COI Focus Georgië – Algemene situatie** van 16 januari 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_georgie_algemene_situatie_20230116.pdf), blijkt immers dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden alsook tot de Public Defender, die bevoegd is om (beschuldigingen van) mensenrechtenschendingen en discriminatie te onderzoeken. Door middel van Legal Aid Service voorziet de overheid in gratis juridisch advies voor elke Georgische burger. Kwetsbare personen kunnen tevens beroep doen op deze dienst voor gratis rechtsbijstand en vertegenwoordiging voor de rechtbank. Daarnaast is er een breed scala aan ngo's, waaronder GYLA, Human Rights Center en Rights Georgia, die de situatie op vlak van mensenrechten nauw opvolgen en tot wie de burger zich eveneens kan richten voor bijstand. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie. Sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 is heel wat vooruitgang geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Verschillende structurele initiatieven zijn reeds genomen en hebben in de praktijk gezorgd voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. Niettemin er de laatste jaren sprake is van een stagnatie of zelfs achteruitgang op bepaalde vlakken, kan in het algemeen nog steeds gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is. Uit de beschikbare COI blijkt dat een dergelijk gebrek aan bescherming voornamelijk voorkomt in highprofilezaken, waarbij hooggeplaatste opposanten van het huidige regime of hooggeplaatste figuren uit het vorige regime gerechtelijk vervolgd worden. Dergelijke zaken worden doorgaans gemonitord door de Public Defender en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven.

Uit de bovenvermelde COI blijkt ook specifiek wat betreft huiselijk geweld in Georgië, dat er sinds de ondertekening van het Verdrag van Istanbul in 2014 en de goedkeuring ervan in 2017 meerdere wijzigingen werden doorgevoerd van de Georgische strafwet en verschillende actieplannen werden gelanceerd om geweld tegen vrouwen en huiselijk geweld te bestrijden en slachtoffers te beschermen. Daarnaast werd in 2018 binnen het Georgische ministerie van Binnenlandse Zaken het Human Rights Protection and Investigation Quality Monitoring Department opgericht. Dit departement is verantwoordelijk voor het monitoren van onderzoek naar onder meer huiselijk geweld en geweld tegen vrouwen (inclusief seksueel geweld) en ziet erop toe dat het onderzoek in dergelijke zaken efficiënt verloopt en er een tijdige reactie is. Dit departement organiseert tevens opleidingen en vaardigt richtlijnen uit voor politieagenten, onderzoekers en procureurs om beter te reageren op situaties van huiselijk en gendergerelateerd geweld.

De Strafwet beschouwt huiselijk geweld, zowel fysiek geweld als systematisch psychologisch geweld, als een afzonderlijk misdrijf en bevat tal van verzwarende omstandigheden waardoor daders van huiselijk geweld strenger bestraft kunnen worden. De Georgische wet inzake geweld tegen vrouwen en huiselijk geweld voorziet tijdelijke beschermingsmaatregelen voor slachtoffers van huiselijk geweld in de vorm van opvang voor slachtoffers en een contactverbod en elektronisch toezicht voor daders. Een inbreuk op een contactverbod wordt sinds 2018 vanaf de eerste overtreding gezien als een misdrijf.

In samenwerking met ngo's heeft de regering een noodlijn die 24 uur op 24 uur operatief is. Er bestaat ook een telefoonapplicatie via dewelke slachtoffers van huiselijk of andere vormen van geweld via een tekstbericht de hulpdiensten kunnen verwittigen. Sinds 2018 is er een vragenlijst voor politieagenten om het risico in geval van huiselijk geweld beter te kunnen inschatten, al wordt deze niet altijd even zorgvuldig ingevuld en is de verdere afhandeling vaak ineffectief. Enkele grote politiekantoren hebben ook advocaten ter beschikking die zijn opgeleid om slachtoffers (overlevenden) en getuigen van huiselijk geweld bij te staan tijdens de gerechtelijke procedure. Nog sinds 2018 zijn gespecialiseerde openbare aanklagers en onderzoekers verantwoordelijk om dergelijke zaken te behandelen.

Zowel de overheid als ngo's beheren opvangtehuizen met een beperkt aantal plaatsen voor vrouwen en hun minderjarige kinderen in vijf van de tien regio's in Georgië. Vrouwen en ook mannen kunnen hier terecht op voorwaarde dat ze aangifte hebben gedaan van het geweld waarvan ze slachtoffer werden. Over het algemeen zijn zij die gebruik hebben gemaakt van vluchthuizen hierover tevreden. De ondersteuning en begeleiding van slachtoffers van huiselijk geweld na het verlaten van een vluchthuis blijven evenwel een pijnpunt, net als de coördinatie tussen de verschillende actoren die slachtoffers van huiselijk geweld en geweld tegen vrouwen detecteren, opvolgen of begeleiden.

Steeds meer mensen dienen een klacht in wanneer zij het slachtoffer zijn van huiselijk geweld, mede dankzij het verhoogde aantal beschermingsmaatregelen voor slachtoffers en de toegenomen bekendheid rond wettelijke oplossingen voor situaties van huiselijk geweld. De reactie van de ordediensten op situaties van huiselijk geweld is eveneens aanzienlijk verbeterd, al blijft daadwerkelijke bescherming van slachtoffers tegen secundaire victimisatie en herhaaldelijk geweld problematisch net als de informatieverlening en ongevoeligheid van de betrokken overheidsactoren en de selectieve aanpak wanneer invloedrijke personen de geweldplegers zijn. Ook wat betreft de behandeling van zaken van seksueel geweld is er nog heel wat ruimte voor verbetering. Tot slot vinden slachtoffers van geweld die extra kwetsbaar zijn, bijvoorbeeld etnische minderheden, laaggeschoolden en vrouwen op het platteland, ondanks informatiecampagnes van de overheid vaak nog steeds niet de weg naar dienstverlening en beschermingsmechanismen.

Hoewel de reactie van de Georgische autoriteiten ten aanzien van slachtoffers van huiselijk geweld zeker nog bepaalde tekortkomingen vertoont, blijkt uit de beschikbare informatie bijgevolg niet dat de Georgische autoriteiten in het algemeen onwillig of onmachtig zijn om bescherming te verlenen aan slachtoffers van huiselijk geweld. Er kan dan ook redelijkerwijze van u verwacht worden dat u aantoont dat bescherming in uw persoonlijke geval niet beschikbaar is.

Aangezien u zelf aangaf (CGVS p. 6) dat er de onderzoekers van huiselijk geweld werd aangeraden om slachtoffers van huiselijk geweld door te verwijzen naar de politie of organisaties die zich inzetten voor de bescherming van vrouwenrechten, kan er toch minstens verwacht worden dat u een dergelijke organisatie zou raadplegen om uw situatie én deze van N.(...) aan te kaarten, quod non in casu. Het is volledigheidshalve evenzo merkwaardig dat toen u een klacht ging indienen bij de politie van Tbilisi, tegen hetgeen u was overkomen bij de politie van Telavi en in naam van N.(...) tegen de politiecommissaris van Gurjaani, u zich niet zou willen hebben laten bijstaan door een dergelijke organisatie of bv. een advocaat van een dergelijke organisatie.

Het geheel van bovenstaande vaststellingen zijn van die aard dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw asielrelaas en er bijgevolg in uw hoofd geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan worden weerhouden. De door u neergelegde documenten kunnen deze conclusie niet wijzigen. Uw internationaal paspoort en deze van uw kinderen, uw identiteitskaart, de geboorteaktes van uw kinderen, bevatten louter persoonsgegevens die niet worden betwist. Het werkattest van het bedrijf ACT toont aan dat u er van 10 tot 15/03/2022 werkte maar levert geen informatie over uw beweerdde problemen die u hierdoor zou hebben gekend.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel voert verzoekster de schending aan van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, van het redelijkheidsbeginsel en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

In een tweede middel voert verzoekster de schending aan van het redelijkheidsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht.

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoekende partij al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.3. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan de Raad verzoekster evenmin als vluchteling erkennen of haar de subsidiaire beschermingsstatus toekennen.

Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde terecht:

“Vooreerst moet worden opgemerkt dat u omtrent de problemen die u zou gekend hebben geen enkel objectief bewijsstuk kan voorleggen, terwijl dit o.b.v. uw verklaringen redelijkerwijze kan worden verwacht.

Uit uw verklaringen blijkt immers (CGVS p. 4-5) dat u tweemaal een klacht heeft ingediend bij de politie; een eerste maal in naam van N.(...) bij de politiepatrouille van Telavi, en een tweede maal in naam van N.(...) en in eigen naam bij de politie in Tbilisi. Uit de informatie voorhanden op het CGVS waarvan een kopie aan uw administratief dossier werd toegevoegd, blijkt dat indien een klacht wordt ingediend bij de Georgische politie, één kopie van de klacht bij de politie blijft en de andere voor de persoon is die de klacht indient. Bijgevolg kan worden verwacht dat u van deze klachten een bewijsstuk zou kunnen voorleggen. Gevraagd waarom u geen kopie van de PV's kan voorleggen, stelt u (CGVS p. 8) dat u dit bij de eerste klacht misschien heeft vergeten te vragen en dat ze het ook niet gaven. U antwoordt bevestigend dat u het recht had om een kopie van de klacht aan te vragen. Wat betreft de tweede klacht stelt u (CGVS p. 10) dat u wederom geen kopie ervan heeft aangevraagd. Naar de reden hiertoe stelt u dat u via de protection officer voor het eerst verneemt dat dit mogelijk was, hetgeen niet te rijmen valt met uw eerdere bewering. U stelt verder dat u aan zoveel dingen dacht en het u ook niet werd aangeboden. Deze motivering weet niet te overtuigen. Uit uw verklaringen blijkt (CGVS p. 6 & 12) dat u tijdens uw opleiding als onderzoeker voor het bedrijf ACT een opleiding kreeg waarin o.a. werd uitgelegd wat een onderzoeker diende te doen indien tijdens een bevraging blijkt dat de persoon huiselijk geweld aanhaalde, m.n. advies geven aan het slachtoffer om naar de politie te gaan of naar een organisatie die zich inzet voor de bescherming van vrouwenrechten om het geweld te laten stoppen. Het is weinig aannemelijk dat men tijdens de opleiding er niet zou op gewezen hebben dat de persoon die klacht indiende het recht had om een kopie van het proces-verbaal te bekomen. Meer nog, het is compleet onaannemelijk dat toen u een tweede klacht indiende mede in eigen naam én na hetgeen u had meegemaakt nadat u de eerste klacht had ingediend - m.n. u werd opgepakt door de politie waarna u twee dagen werd vastgehouden en bedreigd in de aanwezigheid van A.(...) dat als u uw verklaring niet zou intrekken men u voor enkele jaren in de gevangenis zou steken - compleet onaannemelijk dat u toen er wederom niet aan gedacht zou hebben een kopie van het proces-verbaal aan te vragen, waar u wettelijk gezien het recht op had.

Uit uw verklaringen blijkt verder (CGVS p. 4-5) dat u op 22/05/2022 door de politie van Telavi fysiek werd aangerand en geslagen op uw hoofd en rug. U had een blauw oog, een gebroken neus, een hersenschudding, en bloed in uw urine. Op 25/05/2022 ging u naar het hospitaal voor medische verzorging. U had toen medische documenten en foto's van uw verwondingen maar deze documenten werden u door de politie op de luchthaven afgenomen toen u het land verliet en de foto's op uw gsm werden toen gewist. Daargelaten de geloofwaardigheid van deze bewering, moet worden opgemerkt dat er u tijdens het persoonlijk onderhoud werd gevraagd (CGVS p. 15) om kopies van uw medische documenten bij het hospitaal aan te vragen. U beaamt ook dat er in het hospitaal een medisch dossier moet zijn met informatie over uw verwondingen en de medische hulp die u toen kreeg. U stelt hierop dat de politie misschien deze medische informatie heeft verwijderd of meegenomen, hetgeen een loutere veronderstelling is. Hierop werd u gevraagd om contact op te nemen met het hospitaal om een kopie van uw medische documenten te bekomen of om te laten attesteren dat het hospitaal niet meer in het bezit was van deze documenten. Tot op heden heeft u het CGVS hieromtrent geen enkele informatie bezorgd, hetgeen evenmin de geloofwaardigheid van uw relaas ten goede komt.

U verklaart ook (CGVS p. 4) dat u van N.(...) per sms het bericht kreeg dat ze bang was van haar man en niet mee kon komen met u om op 20/03/2023 klacht in te dienen tegen haar man. N.(...) vroeg u ook of u zonder haar naar de politie kon gaan om een verklaring af te leggen. Gevraagd om deze berichten te tonen (CGVS

p. 14-15), stelt u dat u deze twee berichten niet meer bezit en denkt dat u ze zelf heeft gewist van uw telefoon, u dacht dat het niet nodig was ze te bewaren als ook dat u bang was dat men in het politiekantoor uw telefoon zou lezen en zo die berichten zou vinden. Er moet worden opgemerkt dat u van mening was dat het niet nodig was deze berichten te bewaren en u ze zelf heeft gewist, een bijzonder merkwaardige handeling is van een onderzoeker die huiselijk geweld bij vrouwen gaat bevragen én die tijdens de opleiding aangeleerd kreeg dat, indien tijdens een bevraging zou blijken dat er sprake was van een slachtoffer van dergelijk geweld, u diende te adviseren dat het slachtoffer naar de politie zou gaan of naar een organisatie die zich inzet voor de bescherming van vrouwenrechten om het geweld te laten stoppen. Redelijkerwijze kan worden verwacht dat u alle informatie die u aangereikt kreeg door een slachtoffer van huiselijk geweld, zou willen bewaren als mogelijks bewijsstuk. Dat u bang was dat de politie uw telefoon zou controleren en men zo de berichten van N.(...) zou vinden, houdt ook geen steek als motivatie om ze te wissen. U diende immers in naam van N.(...) klacht in bij de politie nadat ze u had verteld dat ze fysiek en seksueel werd misbruikt door haar man. De mogelijkheid dat de politie deze twee berichten van N.(...) op uw telefoon zou lezen, kan dus geen reden vormen voor u om ze te wissen, aangezien u in naam van haar aanklaagde dat ze werd mishandeld door haar man en aldus een sms waarin N.(...) te kennen gaf bang te zijn van haar man, voor de politie geen nieuw element zou uitmaken. Integendeel, u deze berichten van N.(...) kunnen tonen aan de politie om de beweringen van N.(...) te staven.

Wat uw ontslag op uw werk betreft verklaart u (CGVS p. 15) dat uw ontslagbrief thuis bij uw broer in Georgië ligt. Een document dat u aldus gemakkelijk kan bekomen hetgeen u ook heeft nagelaten te doen.

Van al deze voorvallen kan u aldus geen begin van enig bewijs voorleggen. Deze vaststelling ondermijnt dan ook reeds op ernstige wijze de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Voorts dient ook vastgesteld te worden dat u ook onaannemelijke en incoherente verklaringen aflegt m.b.t. essentiële elementen van uw relaas.

Zo blijkt uit uw verklaringen (CGVS p. 8) dat u aanvankelijk aangeeft dat, toen u problemen ondervond met de politie, u enkel uw broer hiervan op de hoogte heeft gebracht en niemand anders. Bij verdere bevraging (CGVS p. 9) of u bv. niet het bedrijf ACT waarvoor u de enquête uitvoerde naar huiselijk geweld, inlichtte op het lokale kantoor in Telavi of op het hoofdkantoor in Tbilisi van hetgeen u had meegemaakt, antwoordt u ontkennend. Uw uitleg - o.a. ze deden enkel research, men kon niet naar hen gaan, u was vrijwilliger, ze konden u niet helpen, mensenrechten zijn er niet beschermd - is een amalgaam van excuses die niet weten te overtuigen. Blijkens uw verklaringen (CGVS p. 5) is ACT een Amerikaans bedrijf. Het is weinig aannemelijk dat een dergelijk internationaal bedrijf niet zou openstaan voor ondersteuning van een lokale onderzoeker die problemen zou ondervinden naar aanleiding van het uitvoeren van een dergelijke enquête in opdracht van hen.

Blijkens uw verklaringen (DVZ Vragenlijst pt. 3.5; CGVS p. 4) was u tijdens de bevraging van N.(...), die u te kennen gaf dat ze fysiek en seksueel misbruikt werd door haar man, niet op de hoogte van het gegeven dat haar man de politiecommissaris van Gurjaani was, en heeft u dit pas ontdekt nadat ze weigerde mee te gaan om klacht in te dienen tegen hem en u nieuwsgierig was waarom ze zo bang was van haar man. Deze bewering is onaannemelijk. Indien een enquête wordt uitgevoerd naar de prevalentie van huiselijk geweld tegen vrouwen in een samenleving, behoort het tot de evidentie van dergelijke bevraging dat ook wordt geïnformeerd naar de identiteit en antecedenten van hun man, die de potentiële dader is van het huiselijk geweld. U verklaart zelf ook (CGVS p. 7 & 14) dat bij het begin van de enquête vragen werden gesteld over de familiesituatie, o.a. over haar werk en kinderen, zodat redelijkerwijze kan verwacht worden dat er ook vragen werden gesteld over haar man. Zeker toen N.(...) u vertelde dat ze werd mishandeld door haar man, kan logischerwijze verwacht worden dat u zeker zou informeren naar wie haar man is, o.a. welk werk hij uitvoerde om zo te weten welke positie hij in de Georgische samenleving bekleedde en u haar wou bijstaan om bescherming/hulp te bekomen tegen haar man. Door deze vaststelling wordt ook de aannemelijkheid dat de man van N.(...) een politiecommissaris zou zijn, ondermijnd. U haalt dit gegeven, dat haar man politiecommissaris zou zijn, aan om te stellen (CGVS p. 12) dat u geen bescherming kon krijgen, dat indien de man van N.(...) een eenvoudige burger zou zijn dit alles niet zou zijn gebeurd, en de politie dan wel zou optreden en N.(...) zou helpen. Hierdoor wordt ook de geloofwaardigheid waarom u geen verdere bescherming heeft gezocht ondermijnd.

Voorst verklaart u (CGVS p. 11) dat nadat u problemen ondervond met de politie van Telavi, buiten uw klacht bij de politie van Tbilisi, geen verdere stappen heeft ondernomen om bescherming of hulp te bekomen daar de politie de voornaamste autoriteit is om hulp te verkrijgen, dat tweemaal uw rechten werden geschonden, dat u dus veronderstelde dat niemand u kon helpen, en dat u vreesde dat indien u zou praten nog meer problemen ging krijgen. Gevraagd of u zich na uw klacht bij de politie van Tbilisi heeft geïnformeerd wat mogelijk was om hulp te krijgen, antwoordt u ontkennend en stelt u dat de advocaten en rechters werken

voor de overheid, voor de politie, dat u geen kans had en alleen maar uw land kon verlaten. Het beeld dat u schets van de beschermingsmogelijkheden in Georgië valt echter helemaal niet te rijmen met de informatie voorhanden op het CGVS.

Uit de COI waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie **COI Focus Georgië – Algemene situatie** van 16 januari 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_georgie_algemene_situatie_20230116.pdf), blijkt immers dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden alsook tot de Public Defender, die bevoegd is om (beschuldigingen van) mensenrechtenschendingen en discriminatie te onderzoeken. Door middel van Legal Aid Service voorziet de overheid in gratis juridisch advies voor elke Georgische burger. Kwetsbare personen kunnen tevens beroep doen op deze dienst voor gratis rechtsbijstand en vertegenwoordiging voor de rechtbank. Daarnaast is er een breed scala aan ngo's, waaronder GYLA, Human Rights Center en Rights Georgia, die de situatie op vlak van mensenrechten nauw opvolgen en tot wie de burger zich eveneens kan richten voor bijstand. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie. Sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 is heel wat vooruitgang geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Verschillende structurele initiatieven zijn reeds genomen en hebben in de praktijk gezorgd voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. Niettemin er de laatste jaren sprake is van een stagnatie of zelfs achteruitgang op bepaalde vlakken, kan in het algemeen nog steeds gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is. Uit de beschikbare COI blijkt dat een dergelijk gebrek aan bescherming voornamelijk voorkomt in highprofilezaken, waarbij hooggeplaatste opposanten van het huidige regime of hooggeplaatste figuren uit het vorige regime gerechtelijk vervolgd worden. Dergelijke zaken worden doorgaans gemonitord door de Public Defender en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven.

Uit de bovenvermelde COI blijkt ook specifiek wat betreft huiselijk geweld in Georgië, dat er sinds de ondertekening van het Verdrag van Istanbul in 2014 en de goedkeuring ervan in 2017 meerdere wijzigingen werden doorgevoerd van de Georgische strafwet en verschillende actieplannen werden gelanceerd om geweld tegen vrouwen en huiselijk geweld te bestrijden en slachtoffers te beschermen. Daarnaast werd in 2018 binnen het Georgische ministerie van Binnenlandse Zaken het Human Rights Protection and Investigation Quality Monitoring Department opgericht. Dit departement is verantwoordelijk voor het monitoren van onderzoek naar onder meer huiselijk geweld en geweld tegen vrouwen (inclusief seksueel geweld) en ziet erop toe dat het onderzoek in dergelijke zaken efficiënt verloopt en er een tijdige reactie is. Dit departement organiseert tevens opleidingen en vaardigt richtlijnen uit voor politieagenten, onderzoekers en procureurs om beter te reageren op situaties van huiselijk en gendergerelateerd geweld.

De Strafwet beschouwt huiselijk geweld, zowel fysiek geweld als systematisch psychologisch geweld, als een afzonderlijk misdrijf en bevat tal van verzwarende omstandigheden waardoor daders van huiselijk geweld strenger bestraft kunnen worden. De Georgische wet inzake geweld tegen vrouwen en huiselijk geweld voorziet tijdelijke beschermingsmaatregelen voor slachtoffers van huiselijk geweld in de vorm van opvang voor slachtoffers en een contactverbod en elektronisch toezicht voor daders. Een inbreuk op een contactverbod wordt sinds 2018 vanaf de eerste overtreding gezien als een misdrijf.

In samenwerking met ngo's heeft de regering een noodlijn die 24 uur op 24 uur operatief is. Er bestaat ook een telefoonapplicatie via dewelke slachtoffers van huiselijk of andere vormen van geweld via een tekstbericht de hulpdiensten kunnen verwittigen. Sinds 2018 is er een vragenlijst voor politieagenten om het risico in geval van huiselijk geweld beter te kunnen inschatten, al wordt deze niet altijd even zorgvuldig ingevuld en is de verdere afhandeling vaak ineffectief. Enkele grote politiekantoren hebben ook advocaten ter beschikking die zijn opgeleid om slachtoffers (overlevenden) en getuigen van huiselijk geweld bij te staan tijdens de gerechtelijke procedure. Nog sinds 2018 zijn gespecialiseerde openbare aanklagers en onderzoekers verantwoordelijk om dergelijke zaken te behandelen.

Zowel de overheid als ngo's beheren opvangtehuizen met een beperkt aantal plaatsen voor vrouwen en hun minderjarige kinderen in vijf van de tien regio's in Georgië. Vrouwen en ook mannen kunnen hier terecht op voorwaarde dat ze aangifte hebben gedaan van het geweld waarvan ze slachtoffer werden. Over het algemeen zijn zij die gebruik hebben gemaakt van vluchthuizen hierover tevreden. De ondersteuning en begeleiding van slachtoffers van huiselijk geweld na het verlaten van een vluchthuis blijven evenwel een pijnpunt, net als de coördinatie tussen de verschillende actoren die slachtoffers van huiselijk geweld en geweld tegen vrouwen detecteren, opvolgen of begeleiden.

Steeds meer mensen dienen een klacht in wanneer zij het slachtoffer zijn van huiselijk geweld, mede dankzij het verhoogde aantal beschermingsmaatregelen voor slachtoffers en de toegenomen bekendheid rond wettelijke oplossingen voor situaties van huiselijk geweld. De reactie van de ordediensten op situaties van huiselijk geweld is eveneens aanzienlijk verbeterd, al blijft daadwerkelijke bescherming van slachtoffers tegen secundaire victimisatie en herhaaldelijk geweld problematisch net als de informatieverlening en ongevoeligheid van de betrokken overheidsactoren en de selectieve aanpak wanneer invloedrijke personen de geweldplegers zijn. Ook wat betreft de behandeling van zaken van seksueel geweld is er nog heel wat ruimte voor verbetering. Tot slot vinden slachtoffers van geweld die extra kwetsbaar zijn, bijvoorbeeld etnische minderheden, laaggeschoolden en vrouwen op het platteland, ondanks informatiecampagnes van de overheid vaak nog steeds niet de weg naar dienstverlening en beschermingsmechanismen.

Hoewel de reactie van de Georgische autoriteiten ten aanzien van slachtoffers van huiselijk geweld zeker nog bepaalde tekortkomingen vertoont, blijkt uit de beschikbare informatie bijgevolg niet dat de Georgische autoriteiten in het algemeen onwillig of onmachtig zijn om bescherming te verlenen aan slachtoffers van huiselijk geweld. Er kan dan ook redelijkerwijze van u verwacht worden dat u aantoont dat bescherming in uw persoonlijke geval niet beschikbaar is.

Aangezien u zelf aangaf (CGVS p. 6) dat er de onderzoekers van huiselijk geweld werd aangeraden om slachtoffers van huiselijk geweld door te verwijzen naar de politie of organisaties die zich inzetten voor de bescherming van vrouwenrechten, kan er toch minstens verwacht worden dat u een dergelijke organisatie zou raadplegen om uw situatie én deze van N.(...) aan te kaarten, quod non in casu. Het is volledigheidshalve evenzo merkwaardig dat toen u een klacht ging indienen bij de politie van Tbilisi, tegen hetgeen u was overkomen bij de politie van Telavi en in naam van N.(...) tegen de politiecommissaris van Gurjaani, u zich niet zou willen hebben laten bijstaan door een dergelijke organisatie of bv. een advocaat van een dergelijke organisatie.

Het geheel van bovenstaande vaststellingen zijn van die aard dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw asielrelaas en er bijgevolg in uw hoofde geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan worden weerhouden. De door u neergelegde documenten kunnen deze conclusie niet wijzigen. Uw internationaal paspoort en deze van uw kinderen, uw identiteitskaart, de geboorteaktes van uw kinderen, bevatten louter persoonsgegevens die niet worden betwist. Het werkattest van het bedrijf ACT toont aan dat u er van 10 tot 15/03/2022 werkte maar levert geen informatie over uw beweerdde problemen die u hierdoor zou hebben gekend.”

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en worden door de Raad overgenomen.

Verzoekster wijt het ontbreken van een kopie van de klachten die zij indiende bij de politie aan angst en stress, waardoor zij er niet aan dacht een kopie te vragen. Verzoekster doet hiermee geen afbreuk aan de pertinente vaststellingen van de bestreden beslissing waar duidelijk wordt in gestipuleerd dat uit de informatie voorhanden in het administratief dossier blijkt dat indien een klacht wordt ingediend bij de Georgische politie, één kopie van de klacht bij de politie blijft en de andere voor de persoon is die de klacht indient, waardoor hoe dan ook kan worden verwacht dat verzoekster een kopie hiervan kan neerleggen. Met het louter verwijzen naar angst en stress tijdens het indienen van deze klachten, verschoont noch verklaart verzoekster de volgende vaststellingen “Bijgevolg kan worden verwacht dat u van deze klachten een bewijsstuk zou kunnen voorleggen. Gevraagd waarom u geen kopie van de PV's kan voorleggen, stelt u (CGVS p. 8) dat u dit bij de eerste klacht misschien heeft vergeten te vragen en dat ze het ook niet gaven. U antwoordt bevestigend dat u het recht had om een kopie van de klacht aan te vragen. Wat betreft de tweede klacht stelt u (CGVS p. 10) dat u wederom geen kopie ervan heeft aangevraagd. Naar de reden hiertoe stelt u dat u via de protection officer voor het eerst verneemt dat dit mogelijk was, hetgeen niet te rijmen valt met uw eerdere bewering. U stelt verder dat u aan zoveel dingen dacht en het u ook niet werd aangeboden. Deze motivering weet niet te overtuigen. Uit uw verklaringen blijkt (CGVS p. 6 & 12) dat u tijdens uw opleiding als onderzoeker voor het bedrijf ACT een opleiding kreeg waarin o.a. werd uitgelegd wat een onderzoeker diende te doen indien tijdens een bevraging blijkt dat de persoon huiselijk geweld aanhaalde, m.n. advies geven aan het slachtoffer om naar de politie te gaan of naar een organisatie die zich inzet voor de bescherming van vrouwenrechten om het geweld te laten stoppen. Het is weinig aannemelijk dat men tijdens de opleiding er niet zou op gewezen hebben dat de persoon die klacht indiende het recht had om een kopie van het proces-verbaal te bekomen. Meer nog, het is compleet onaannemelijk dat toen u een tweede klacht indiende mede in eigen naam én na hetgeen u had meegemaakt nadat u de eerste klacht had ingediend - m.n. u werd opgepakt door de politie waarna u twee dagen werd vastgehouden en bedreigd in de aanwezigheid van A.(...) dat als u uw verklaring niet zou intrekken men u voor enkele jaren in de gevangenis zou steken - compleet onaannemelijk dat u toen er wederom niet aan gedacht zou hebben een kopie van het proces-verbaal aan te vragen, waar u wettelijk gezien het recht op had.”

Met het betoog te volharden in haar verklaringen dat haar medische documenten en informatie op haar telefoon werd afgenomen op de luchthaven, doet zij wederom geen afbreuk aan de concrete en pertinente vaststellingen dienaangaande: *“Uit uw verklaringen blijkt verder (CGVS p. 4-5) dat u op 22/05/2022 door de politie van Telavi fysiek werd aangerand en geslagen op uw hoofd en rug. U had een blauw oog, een gebroken neus, een hersenschudding, en bloed in uw urine. Op 25/05/2022 ging u naar het hospitaal voor medische verzorging. U had toen medische documenten en foto’s van uw verwondingen maar deze documenten werden u door de politie op de luchthaven afgenomen toen u het land verliet en de foto’s op uw gsm werden toen gewist. Daargelaten de geloofwaardigheid van deze bewering, moet worden opgemerkt dat er u tijdens het persoonlijk onderhoud werd gevraagd (CGVS p. 15) om kopies van uw medische documenten bij het hospitaal aan te vragen. U beaamt ook dat er in het hospitaal een medisch dossier moet zijn met informatie over uw verwondingen en de medische hulp die u toen kreeg. U stelt hierop dat de politie misschien deze medische informatie heeft verwijderd of meegenomen, hetgeen een loutere veronderstelling is. Hierop werd u gevraagd om contact op te nemen met het hospitaal om een kopie van uw medische documenten te bekomen of om te laten attesteren dat het hospitaal niet meer in het bezit was van deze documenten.”* De argumentatie dat de handelswijze van de politie op de luchthaven bevestigd wordt door de stelling dat de politie zelf zei dat het beter was dat zij het land zou verlaten, dat A. familie is van de eerste minister en dat A. verzoekster als geseind kan laten registreren en instrueren dat alvorens ze het land zou verlaten alle stukken die ze bij zich heeft moeten worden ingehouden, zijn niet meer dan louter hypothetische beweringen en geheel niet logisch te noemen. Indien er iemand geseind staat is het net de bedoeling te verhinderen dat het land wordt verlaten. Verzoekster brengt ook geen enkele informatie bij waaruit zou kunnen blijken dat zij daadwerkelijk geseind is/was.

Met betrekking tot het medisch stuk afkomstig van het hospitaal dat bij het verzoekschrift wordt gevoegd met een voor eensluidend verklaarde vertaling, stelt de Raad vast dat het om een fotokopie gaat, waarvan de authenticiteit en de herkomst niet kan worden nagegaan daar kopieën immers gemakkelijk met allerhande knip- en plakwerk kunnen worden gefabriceerd, gemakkelijk manipuleerbaar en bovendien door om het even wie, waar en wanneer kunnen zijn opgemaakt en waardoor de bewijswaarde dan ook zeer relatief is.

Ook stelt de Raad vast dat zij bij haar verzoek om internationale bescherming aangaf dat zij door de politie van Telavi fysiek werd aangerand en geslagen op haar hoofd en rug en dat zij hiervoor drie dagen later naar het ziekenhuis ging, terwijl uit de vertaling van het attest van het ziekenhuis blijkt dat verzoekster als oorzaak van haar verwondingen enkel de val van een trap heeft vermeld. Indien verzoekster daadwerkelijk het slachtoffer werd van slagen en verwondingen op hoofd en rug, ziet de Raad niet in waarom verzoekster hiervan geen melding maakte in het ziekenhuis. Indien zij zich oncomfortabel voelde met het vermelden van de politie in haar verhaal, kon zij dit aspect evengoed weglaten uit haar verklaring. Van iemand die het slachtoffer wordt van slagen en verwondingen kan worden verwacht dat deze dit in het ziekenhuis op een dergelijk manier verwoordt en niet slechts verwijst naar een val van een trap.

Met betrekking tot het ontbreken van de berichten op de telefoon waarin N. te kennen gaf niet mee te kunnen naar de politie, geeft verzoekster aan dat N. in die berichten had aangegeven dat ze bang was en niet naar het politiekantoor wilde gaan, dat verzoekster desondanks zelf naar het politiekantoor is gegaan, dat ze wist dat deze berichten haar situatie ongetwijfeld gevaarlijker gingen maken, dat N. de benadeelde was die geen klacht meer wilde indienen en dat zij als onruststoker gezien ging worden waardoor de woede van de autoriteiten nog meer op haar zouden zijn gericht.

Met een dergelijk algemeen betoog plaatst verzoekster volgende pertinente overwegingen niet in een ander daglicht: *“Er moet worden opgemerkt dat u van mening was dat het niet nodig was deze berichten te bewaren en u ze zelf heeft gewist, een bijzonder merkwaardige handeling is van een onderzoeker die huiselijk geweld bij vrouwen gaat bevragen én die tijdens de opleiding aangeleerd kreeg dat, indien tijdens een bevraging zou blijken dat er sprake was van een slachtoffer van dergelijk geweld, u diende te adviseren dat het slachtoffer naar de politie zou gaan of naar een organisatie die zich inzet voor de bescherming van vrouwenrechten om het geweld te laten stoppen. Redelijkerwijze kan worden verwacht dat u alle informatie die u aangereikt kreeg door een slachtoffer van huiselijk geweld, zou willen bewaren als mogelijks bewijsstuk. Dat u bang was dat de politie uw telefoon zou controleren en men zo de berichten van N.(...) zou vinden, houdt ook geen steek als motivatie om ze te wissen. U diende immers in naam van N.(...) klacht in bij de politie nadat ze u had verteld dat ze fysiek en seksueel werd misbruikt door haar man. De mogelijkheid dat de politie deze twee berichten van N.(...) op uw telefoon zou lezen, kan dus geen reden vormen voor u om ze te wissen, aangezien u in naam van haar aanklaagde dat ze werd mishandeld door haar man en aldus een sms waarin N.(...) te kennen gaf bang te zijn van haar man, voor de politie geen nieuw element zou uitmaken. Integendeel, u deze berichten van N.(...) kunnen tonen aan de politie om de beweringen van N.(...) te staven.”* Bovendien beweert verzoekster thans dat N. geen klacht meer wilde indienen, terwijl uit haar eerder verklaringen blijkt dat het de wens van N. was dat zij in haar plaats deze klacht zou indienen. Verzoekster

stelde immers “N.(...) schreef me of ik zonder haar naar de pol kon gaan, voor de verkl af te leggen, ik besloot te gaan en de verkl af te leggen” (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 4).

Wat betreft de vaststelling van de ontslagbrief die naar verzoeksters verklaringen bij haar broer in Georgië zou liggen, stelt de Raad vast dat deze thans samen met een voor eensluidend verklaarde vertaling ervan bij het verzoekschrift wordt gevoegd. Het betreft ook hier een fotokopie, waarvan de bewijswaarde zoals gesteld relatief is. Hoe dan ook bevat deze ontslagbrief geen enkele duidelijke verwijzing naar de reden van ontslag en het verband met de door verzoekster beweerde feiten, waardoor deze in de huidige omstandigheden geen ander licht kan werpen op deze zaak.

Waar verzoekster voorts aangeeft dat ACT een bedrijf is dat louter research deed, dat zij louter vrijwilligster was, dat zij in een omgeving woonde waar je wanneer je connecties hebt er weinig problemen zijn met de autoriteiten, hetgeen wantrouwen met zich meebrengt en de vraag wordt gesteld wat ACT zou gedaan kunnen hebben tegen de politie, herhaalt zij slechts haar verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud, en kan dan ook niet overtuigen. De Raad acht het niet aannemelijk dat verzoekster ACT hiervan niet in kennis stelde en enkel haar broer op de hoogte bracht. Blijkens haar verklaringen is ACT een Amerikaans bedrijf. De Raad acht het niet aannemelijk dat een dergelijk internationaal bedrijf niet zou openstaan voor ondersteuning van een lokale onderzoeker, ook al was deze slechts een vrijwilliger, die problemen zou ondervinden naar aanleiding van het uitvoeren van een enquête in opdracht van hen.

Verzoekster wijst er ook op dat zij een vrijwilliger was die vrouwen ondervroeg over familiaal geweld in de samenleving, waarbij het niet vereist is dat de identiteit van de partner wordt gevraagd aangezien het een onderzoek is met verschillende deelnemers en enquêtes anoniem zijn. De Raad kan ook hier niet in meegaan. Indien een enquête wordt uitgevoerd naar de prevalentie van huiselijk geweld tegen vrouwen in een samenleving, behoort het tot de evidentie van dergelijke bevestiging dat ook wordt geïnformeerd naar de identiteit en antecedenten van hun man, die de potentiële dader is van het huiselijk geweld. Ook al is een dergelijke enquête anoniem, verzoekster verklaarde zelf ook dat bij het begin van de enquête vragen werden gesteld over de familiesituatie, o.a. over haar werk en kinderen, zodat redelijkerwijze kan verwacht worden dat er ook vragen werden gesteld over haar man te meer verzoekster aangaf dat het om een grote vragenlijst ging, met algemene vragen en privé vragen (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 4). Zeker toen N. verzoekster vertelde dat ze werd mishandeld door haar man, kan in die optiek logischerwijze verwacht worden dat verzoekster zeker zou informeren naar wie haar man is, o.a. welk werk hij uitvoerde om zo te weten welke positie hij in de Georgische samenleving bekleedde en zij haar wou bijstaan om bescherming/hulp te bekomen tegen haar man.

Waar verzoekende partij in haar aanvullende nota aanvoert dat hetgeen haar overkomen is in overeenstemming is met wat in de COI Focus van 11 december 2023 wordt gesteld en meer bepaald gewezen wordt op de invloed van de overheid of hooggeplaatste regeringsafgevaardigden en de invloed van persoonlijke connecties met de politie, gaat zij eraan voorbij dat er gelet op wat voorafgaat geen geloof kan worden gehecht aan haar asielrelaas.

Wat betreft de vaststellingen omtrent de beschermingsmogelijkheden voor verzoekster in Georgië, wijst verzoekster erop dat het doel van het statuut van subsidiaire bescherming erin bestaat personen te beschermen die in geval van terugkeer een reëel risico op ernstige schade zouden lopen waartegen zij geen bescherming van het land kunnen of willen vragen.

De Raad wijst erop dat internationale bescherming slechts kan worden verkregen bij gebrek aan nationale bescherming. Van een verzoeker om internationale bescherming mag worden verwacht dat deze eerst alle redelijke mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land en dat internationale bescherming slechts kan worden verleend indien de verzoeker om internationale bescherming geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. Dit vloeit voort uit artikel 1, A, (2), van het Verdrag Genève, waarnaar wordt verwezen in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en luidens hetwelk vereist is dat de verzoeker de bescherming van zijn land niet kan, of uit hoofde van de vrees voor vervolging op grond van de in datzelfde artikel bepaalde criteria niet wil inroepen enerzijds, en uit de bepalingen van artikel 48/4 van voormelde wet krachtens dewelke ook voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus is vereist dat de verzoeker zich niet onder de bescherming van *in casu* zijn land van herkomst kan of, wegens het reële risico op ernstige schade, wil stellen anderzijds. Luidens artikel 48/5, § 2, van de Vreemdelingenwet wordt bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van deze wet in het algemeen geboden wanneer de Staat of partijen of organisaties, inclusief internationale organisaties, die de Staat of een aanzienlijk deel van het grondgebied beheersen, redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade treffen, onder andere door de instelling van een doeltreffend juridisch systeem voor de opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen, en wanneer de verzoeker toegang tot een dergelijke bescherming heeft.

Uit de meest recente COI Focus “*Georgië Algemene situatie*” van 11 december 2023, die door verwerende partij per aanvullende nota werd bijgebracht, en waarnaar verzoekster ook verwijst in haar aanvullende nota blijkt dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden alsook tot de *Public Defender*, die bevoegd is om (beschuldigingen van) mensenrechtenschendingen en discriminatie te onderzoeken. Door middel van *Legal Aid Service* voorziet de overheid in gratis juridisch advies voor elke Georgische burger. Kwetsbare personen kunnen tevens beroep doen op deze dienst voor gratis rechtsbijstand en vertegenwoordiging voor de rechtbank. Daarnaast is er een breed scala aan ngo’s, waaronder *GYLA*, *Human Rights Center* en *Rights Georgia*, die de situatie op vlak van mensenrechten nauw opvolgen en tot wie de burger zich eveneens kan richten voor bijstand. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie. Sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 is heel wat vooruitgang geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Verschillende structurele initiatieven zijn reeds genomen en hebben in de praktijk gezorgd voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. Niettemin er de laatste jaren sprake is van een stagnatie of zelfs achteruitgang op bepaalde vlakken, kan in het algemeen nog steeds gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is. Uit de beschikbare COI Focus van 16 januari 2023 blijkt dat een dergelijk gebrek aan bescherming voornamelijk voorkomt in *highprofile*-zaken, waarbij hooggeplaatste opposanten van het huidige regime of hooggeplaatste figuren uit het vorige regime gerechtelijk vervolgd worden. Dergelijke zaken worden doorgaans gemonitord door de *Public Defender* en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven. Uit de informatie die voorhanden is, blijkt bovendien geenszins dat er sprake zou zijn van een gedifferentieerde behandeling van kritisch denkenden door de ordediensten wanneer zij bescherming van de autoriteiten inroepen in het kader van gemeenrechtelijke feiten of een interpersoonlijk conflict.

Het gegeven dat er op meerdere vlakken ruimte is voor verbetering, komt ook tot uiting in de COI Focus van 11 december 2023, doch betekent niet dat de Georgische autoriteiten onwillig of onmachtig zouden zijn om (haar) bescherming te bieden. De Raad stipt hierbij nog aan dat bescherming die de nationale overheid biedt, doeltreffend moet zijn, maar niet absoluut. De overheid dient niet bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden; het volstaat dat redelijke maatregelen worden genomen (RvS 21 februari 2007, nr. 168.034). De overheid heeft de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in (RvS 12 februari 2014, nr. 226.400).

Het komt bijgevolg aan verzoekster zelf toe om in haar individuele, specifieke situatie aannemelijk te maken dat zij alle redelijke en nuttige mogelijkheden tot bescherming heeft uitgeput of, indien dat niet het geval is, er in haar individuele omstandigheden gegronde redenen voorhanden zijn waardoor van haar niet kan worden verwacht dat zij zich tot de Georgische overheden wendt om bescherming te vragen. Zij slaagt hierin evenwel niet. Verzoekster toont niet aan dat in haar individueel geval geen overheidsbescherming beschikbaar of toegankelijk is, noch dat niet redelijkerwijze van haar kan worden verwacht dat zij zich wendt tot de Georgische overheid voor bescherming.

Voorts dient opgemerkt te worden dat indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gebracht van de feiten, ook al zouden er geen bewijzen voorhanden zijn wat niet ongebruikelijk is, zij hiertegen vanzelfsprekend niet kunnen optreden. De bedoeling van het indienen van een klacht is immers net om bescherming te krijgen tegen belagers en eventuele verdere problemen die zij zouden kunnen veroorzaken te voorkomen. Het hebben van bewijs is overigens niet altijd vereist voor het indienen van een klacht. Hieromtrent wordt benadrukt dat de beschermingsinitiatieven die de autoriteiten ondernemen daadwerkelijk en redelijk moeten zijn, ze hoeven én kunnen echter niet absoluut zijn. Het is immers niet redelijk te verwachten dat de bescherming door de nationale autoriteiten van hun onderdanen totaal en onafgebroken is en de overheid bescherming biedt tegen elk feit begaan door derden.

De verzoekende partij kan zich niet verschuilen achter een algemene verwijzing naar voormelde algemene informatie waaruit volgens verzoekster blijkt dat het rechtssysteem niet efficiënt en rechtvaardig is en het vertrouwen in het rechtswezen laag is. Het algemene betoog van de verzoekende partij in haar verzoekschrift berust hoe dan ook niet op ernstige persoonlijke pogingen om nationale bescherming vanwege de Georgische autoriteiten te (trachten te) bekomen en zij maakt niet aannemelijk alle redelijke van haar te verwachten mogelijkheden tot bescherming te hebben uitgeput.

Op grond van het geheel van wat voorafgaat toont verzoekster niet aan dat zij voor de door haar aangehaalde problemen geen beroep zou kunnen doen op hulp en/of bescherming van de Georgische autoriteiten.

Voorgaande vaststellingen volstaan voor de Raad om vast te stellen dat voor verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A, (2), van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op het lopen van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in aanmerking kan worden genomen.

Met betrekking tot artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet ontwaart de Raad noch in het administratief of rechtsplegingsdossier, noch in onderhavig verzoekschrift enig element dat de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van voormelde rechtsgrond zou kunnen verantwoorden. Verzoekster brengt zelf geen gegevens in dit verband aan.

Verzoekster toont, gelet op het voormelde, niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar Georgië een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

2.4. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat de verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet aantoont.

2.5. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf juni tweeduizend vierentwintig door:

C. DIGNEF, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

R. VAN DAMME, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF